DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

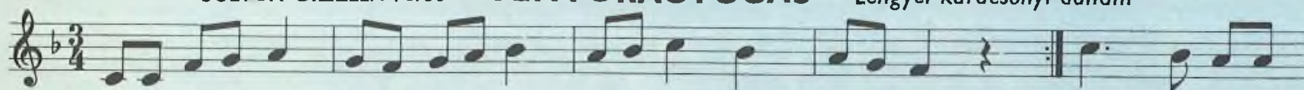

1986. DECEMBER

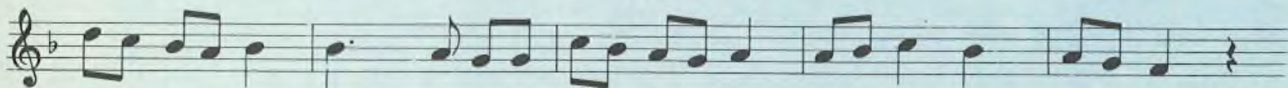
ÁRA: 7,50 Ft

PATAKI MÁRTA rajza

SULYOK GIZELLA verse **FENYŐRAGYOGÁS** *Lengyel karácsonyi dallam*

Be-köszönt a tél fe-nyő ün-ne-pén, Gyönyö-rű most a vi-lág!
Ragyog a fe-nyő, kedvünk egyre nő, Csu-pa tit - kot rejt az ág! Hív a csengő,

gyere i-de már, Nézd a kincset, ami re-ád vár: Csupa já - ték a vi-lág!

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.

XXX. ÉVF. 12. sz.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor.
Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457.
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft, egész évre 90,— Ft.

86.0710 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

NEMES NAGY ÁGNES

Kukuca

Van egy kalács: kukuca,
friss kalácsból kalácsforma.
Azt mondják, ha jó leszek,
meg is kapom karácsonyra.

Azt mondják, hogy madárforma,
azért kapom karácsonyra.
Azt mondják, hogy szárnya van,
csőre van és lába van,
frissen szabad kézbe vennem,
karácsonykor meleg madár
ülhet majd a tenyeremben.

Szeme helyén bors van.
Adják ide gyorsan!

BENEDEK ELEK

A parázs

Volt egyszer egy szegény ember meg egy szegény asszony. Szegények is voltak, öregek is voltak, csak úgy tengődtek-lengődtek egy napról a másra.

Mondja egyszer az asszony az urának:

— Menjen el kend a bíróhoz, az gazdag ember, hátha adna egy fazék lisztecskét.

Elmegy a szegény ember, lisztet kér a bírótól isten nevében, de a bíró azt mondja:

— Isten nevében nem adok, hanem csak kölcsönbe, holnap hozza meg.

Mit volt mit tenni, a szegény ember fogadta, hogy holnap meghozza a lisztet, ha a föld fenekéből is.

No, hazaviszi a lisztet, s az asszony főzéshez-sütéshez akar látni, de tűz nem volt.

— Menjen, hozzon már egy kevés parazsat is valahonnét — mondja az urának.

Kiüríti a szegény ember a lisztet a fazékból (annál több fazék nem is volt), s megy végig az utcán, de akkor már minden háznál sötét volt, sehová sem mehetett be. Egyszer csak tűzvilágot pillant meg az utca végén, megy arrafelé, de bizony a tűz sokkal messzebb volt, mint ahogy látszott. No, mindegy, addig ment, amíg a tűzhöz nem ért. Hát egy ősz öregember ült a tűz mellett, sokkal, de sokkal öregebb, mint ő. Fehér volt a szakálla, mint a hó, s éppen övig ért.

Köszönti az öregembert:

— Adjon isten jó estét, öregapám!

— Adjon isten, fiam! Mi jóban jársz?

— Tűzért jöttem, öregapám. Ad-e egy fazék parazsat?

— Hogyne adnék, fiam, mikor látom, hogy szegény ember vagy.

A szegény ember színig töltötte a fazekat jó eleven parázzsal, megköszönte az ősz öregembernek, azzal nyugodalmas jó éjtszakát kívánt neki, s elment haza.

Mindjárt tüzet gyújtottak, s ami parázs megmaradt, a fazékban hagyták, s azonmódulag az ágy alá tették, hogy másnap reggel is tüzet gyújthassanak.

SZAVAY EDIT rajzai

Hát, uram teremtőm, reggel, amikor fölkelnek, mit látnak a fazékban?! Csupa arany meg ezüst volt a parázs helyett! De bezzeg szaladt a szegény ember a boltba, vett egy zsák lisztet, s mindjárt megvitte a bírónak a kölcsönt.

Csodálkozott a bíró, hogy ilyen pontosan megvitte a szegény ember a kölcsönt. Szerette volna, ha nem viszi meg, mert akkor a lisztért elvette volna a szegény ember házacskáját!

Kérdi a szegény embertől:

— Hát kend hol kapott lisztet?

— A boltban.

— S hát a pénzt hol kapta?

A szegény ember egyet sem hímezett-hámozott, elmondta, hogy s mint járt. Hiszen egyéb sem kellett a bírónak! Csak azt várta, hogy besteledjék, ment ő is ahhoz a tűzhöz: vitt magával egy fazekat is.

Hát csakugyan ott ült a tűz mellett az ősz öregember, köszönti a bíró:

— Adjon isten jó estét, öregapám!

— Adjon isten, fiam! Mi jóban jársz?

— Tűzért jöttem, ha adna.

— Töltsd meg, fiam, a fazekadat, van itt elég.

Bezzeg hogy megtöltötte a bíró a fazekat színültig, jó dombosan, s betette a fazekat az ágy alá. De még a reggelt sem tudta megvárni, hajnalhasadtakor bekukucskált az ágy alá, hadd lám, tele van-e arannyal s ezüsttel a fazék.

Az ám, tele volt — pernyével!

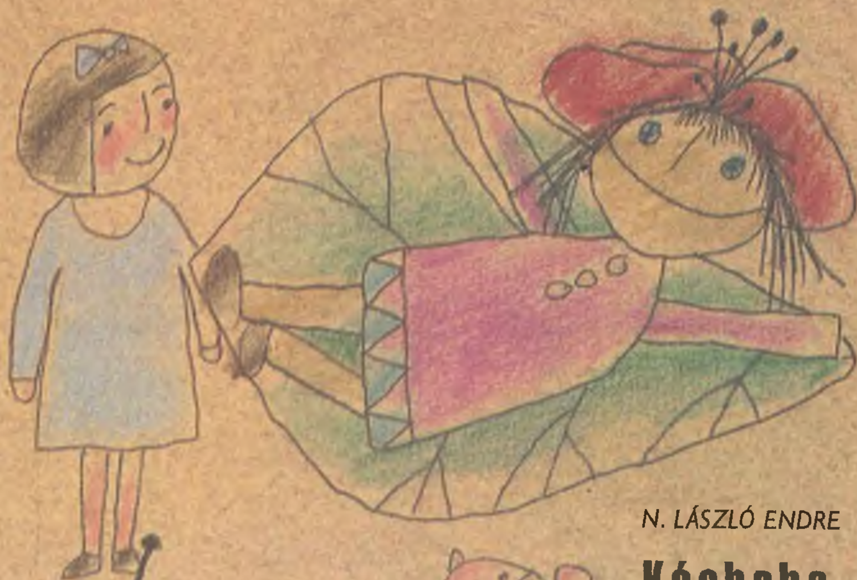
GYURCSÓ ISTVÁN

A pöfeteg hólyag

Elindult a hólyag,
ballagott,
senkinek nem emelt
kalapot.

Aki csak tehette
félreállt,
s a hólyag büszke volt,
szinte szállt.

Csak egy kis gombostű
kacagott —
s megbökte a büszke
hólyagot.

N. LÁSZLÓ ENDRE

Kócbaba

Kenderkócból
van a babám,
pipacs díszlik
kócos haján.
Palástja nagy
lapulevél,
saruja meg
gesztenyehéj.
Dalát néki
zengi a szél.
Messze földön
nincsen párja,
irigyli is
Piri, Sára.
Ő a világ
legeslegszebb
kócos hajú
kócbabája!

GARAI PÉTER

A réteskígyó

Tekeredett a kígyó,
rétes akart lenni.
Megkérdezte a cukrászt,
mit kellene tenni.
Hallgatott a tanácsra:
túrót kent a hátára.
A cukrász meg sebtibe
berakta egy tepsibe!
Végignézte tűnődve,
s zutty, bele a sütőbe!
Szegény kígyó izgatottan
pörkölődött, vágyakozva
a rétesi állapotra.
És amíg ott pörkölődött,
bús magában zsörtölődött.
Úgy érezte, túl nehéz
ez a rétessé levés.
Végül döntött: így jó,
s maradt inkább kígyó!

STUIBER ZSUZSA rajzai

BALOGH BÉNI

A fikusz és a fenyő

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány. Már régen óvodába járt, amikor a Télapó egy szép, kicsi fenyőfát hozott neki. Ezt az üdezöld fácskát aztán karácsony estére, a szeretet ünnepére feldíszítették. Került arra minden jó, ami csak szájjal kimondható. Cukorkák, cifra díszek, piros ló almák, aranydiók. Alattuk pedig sok-sok játék és szebbnél szebb képeskönyv.

Gyöngyi — mert így hívták a leánykát — bizony nagyon örült ezeknek, s karácsony estén csak nagysokára jött álom a szemére.

De igazából még akkor sem tudott elaludni. Csak úgy szunyókált, mint a nyuszi.

Egyszer különös beszélgetésre lett figyelmes. Apu íróasztala mellett, a bal sarokban állott az ablaknál a fikusz, a nagy, olajzöld levelű szobanövény.

Gyöngyi az ágyából gyakran nézegette, s most is, mintha a téli félhomályban látta volna.

A fikusz izgett-mozgott, csaknem kilépett a nagy cserépvirágtartóból.

— Mégiscsak tűrhetetlen, már csaknem teljesen összeszurkáltad a leveleimet! — méltatlankodott.

A díszes fenyőfa ugyanis az íróasztalon, egy vödörbe volt beágyazva, közvetlenül a fikusz mellett.

És este, erre jól emlékezett Gyöngyi, a nagymama arrább tolta a fenyőt.

— Még meggyullad tőle a lakás! Közelebb tolom a fát az ablakhoz! — mondta.

És ekkor, igen, ekkor, nagyon jól emlékszik rá Gyöngyi, a fenyőfa ágai egészen közel kerültek a fikuszhoz.

— Elnézést, kedves szomszéd — felelt most epésen a fenyő. — Nem tehetek róla, nem én tolakodtam hozzád. A nagymama ötlete volt.

— Az lehet, de te is örültél neki . . . Hogy bosszanthass! Nagyon nagyra vagy most, hogy ily csillogóan pompázol.

— Eltaláltad, kedves szomszéd. Nem is tagadom. Láttad, ma este mindenki ezt hajtogatta:

SZÁVAY EDIT rajzai

— Jaj, de szép ez a fenyő, jaj, de csudálatos ez a karácsonyfa!

— Csak a díszek, kedves fenyő szomszéd. Csak a díszek! Mert ha leszedik rólad — márpedig erre előbb-utóbb sor kerül —, akkor te is olyan egyszerű zöld színű leszel, mint most én!. . . Sőt! Egy idő után még szomorúbb sors vár rád! Kidobnak!

— Ugyan, hallgass már, te halálmadár! — csattant fel a fenyő. — Nem hiszek én neked! És ha tudni akarod, én gyökeres fenyő vagyok. Engem nem dobnak ki a szemétre, hanem karácsony után a kert legszebb részére ültetnek. Hallottam, mikor a nagymama magyarázta Gyöngyinek.

— Lárifári! Ha ugyan kibírod a telet! — replikázott a fikusz.

— Ne félts te engem! Kibírom én!

És még sok-sok mindent mondottak egymásnak, amit nem is hallott jól Gyöngyi, de elég abból annyi, hogy sokat vitatkoztak.

Végre is Gyöngyi nem állhatta tovább a dolgot, felkelt a jó meleg paplan alól, felállott apu karosszékére, majd minden erejét megfeszítve, eltolta a díszes fenyőfát a fikusz mellől.

Megzörrentek a díszek, a kicsi harang pedig mintha megcsendült volna, s valami ilyet csilingelt volna:

— Bim-bam, békesség! Fenyőnek is, fikusznak is adassék!

És ekkor Gyöngyinek különös dolog jutott eszébe. Egy jó maréknyi szaloncukrot, no meg ugyanannyi díszt átrakott a fenyőről a fikusz ágaira.

— Neked is legyen, ne csak a fenyőnek! De most aztán egy szót se! — suttogta a kislány, majd óvatosan visszabújt az ágyába.

Reggel ugyancsak csudálkozott anyu is, apu is, amikor a feldíszített fikuszt meglátták.

Csak néztek egymásra meg a nagymamára.

Gyöngyi ekkor mosolyogva felült az ágyában, s ujját szájára téve mondta:

— Pszt! Egy szót se senkinek! Békét tettem közöttük.

GINA RUCK-PAQUET

Testvérek

Balázs örült, hogy kistestvére lesz. — Mikor érkezik már meg végre? — kérdezgette minduntalan.

Anya csak mosolygott. — Nemsokára.

És most megszületett! Kislány! Öt percen belül megérkezik Apa, és együtt mennek el a kórházba Anyához. Anyához és Angélához.

Én választottam a nevét! — gondolta büszkén Balázs, amíg körömkefével sikálta a körmét — biztosan tetszik majd neki.

Öltönyt vett fel, hosszú nadrágot, aztán gyorsan megtörölte a cipőjét az ágytakaró csücskével. Persze kár, hogy lány. Nem valószínű, hogy focizni lehet majd vele.

— Mondd, Apa, vannak olyan lányok, akik tudnak fára mászni? — kérdezte később Apát a kocsiban.

— Mért ne lennének? Te, Balázs — mondta Apa —, Angéla még kicsi ám. Sok időbe telik, amíg játszani tudsz vele.

— Igen — felelte Balázs és arra gondolt, hogy holnap elmeséli majd az osztályban: kishúga van!

Anya egy fehér szobában, ágyban feküdt, és jókedvű volt. Angéla sehol. De egyszer csak nyílt az ajtó, és behozták őt: kisebb volt, mint amilyennek Balázs képzelte.

— Na? — nevetett Anya, amint a karjába vette. Balázs nem tudta, mit mondjon. Nézte a parányi teremtést, és csalódottsága nőttön nőtt. Angéla, a húgocskája csúnya volt. Balázs szégyellte magát, amiért ezt gondolta.

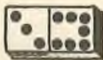
— De ugye, majd megnő? — kérdezte.

Apa, Anya nevetett. Apa az ágy szélén ült és fogta Anya kezét, Angéla ott feküdt közöttük.

Apa, Anya és a gyerekük — gondolta Balázs, és úgy érezte, kirekesztették valamiből.

Később gyakrabban támadt ez az érzése. Angela érkezése óta minden megváltozott.

Már reggel elkezdődött. Azelőtt mindig együtt reggelizett Anyával, mielőtt iskolába in-

dult, és Anya a kenyerét is megkente. Most egyedül ült az asztalnál, Anya Angélával foglalkozott. És amikor délben hazajött az iskolából, és egy kicsit zajosabban tette a sarokba a táskáját, mindjárt megkapta: — Pszt! Légy egy kis belátással! Angéla alszik.

De a legszörnyűbb az volt, hogy néha egyáltalán észre sem vették őt. Nemrég még az is megtörtént, hogy délben egyetlen kanál spenótot sem evett, és ez senkinek sem tűnt fel! Ez akkor volt, amikor Angéla náthát kapott. Náthás volt ő is, és tüsszögött. De Anya csak enynyit mondott neki: „ugyan, tartsd magad elé a kezedet!"

Aztán következett az a dolog, az aranyhörcsöggel. Balázs egy kartondobozban hozta haza. Anya éppen Angélát fürdette.

MADÁR ESZTER *rajzai*

— Péter nekem adta ezt az aranyhörcsögöt! — mondta Balázs.

— Most nincs szükségünk rá — válaszolta Anya. — Legyen eszed! Éppen elég dolgom van úgyis.

— De egy aranyhörcsöggel igazán nincs semmi munka.

— Minden állattal munka van — jelentette ki Anya.

— Nem akarod megnézni legalább?

— De. Később! Várj egy kicsit.

Ült a gyerekszobában a kis kartondobozzal, mígcsak rá nem jött, hogy Anya megfeledkezett róla. Akkor csendesen kiment, és visszavitte Péternek az aranyhörcsögöt. És ahogy a szürkületben a parkon át hazafelé tartott, elképzelte, mi lenne, ha megszökne hazulról. Biztosan keresnék, de nem találnák meg. Ő már régen eltűnt volna a kikötőben egy nagy hajón, potyautasként.

Ezen az estén Anya odaült az ágya szélére.

— Te vagy az én nagyfiam — mondta. — Ha majd Angéla idősebb lesz, neked is lehet ám aranyhörcsögöd. Te már megállsz a magad lábán, de Angélának még nagy szüksége van rám. Neki még mindent meg kell tanulnia, amit te már tudsz.

Ebben a pillanatban Balázs nem akart nagyfiú lenni. És hogy milyen szilárdan áll a lábán, azt majd meglátnák, ha történne vele valami... Hajótörés, partot érés egy lakatlan szigeten vagy ilyesmi. Eldöntötte: elmegy.

Fejére húzta a takarót. Egyébként sohasem sírt.

Másnap este Apa és Anya moziba akartak menni.

— Vigyáznál Angélára? — kérdezte Anya.

Balázs megígérte.

Itt volt az alkalom. Amint bekattant az ajtózár, elővett egy műanyag táskát, és elkezdte berakni a holmiját. A garbópulóvert, egy zsebkést, a takarékperselyt és a tornacipőt. Egy pillanatnyi tétovázás után a maciját is begyömöszölte.

— Így — és odapillantott a kiságyra. — Megígérte Anyának, hogy vigyáz rá...

A csomagba még a színes ceruzákat is betette, meg egy pár zoknit, végül a lyukas labdát is.

És ekkor a kicsi sírni kezdett. Balázs odalépett hozzá, és nézte figyelmesen. Angéla már régen nem volt csúnya, és meg is nőtt. Még sohasem voltak egyedül. Balázst nyugtalanította a sírás. Anya tisztába tette Angélát mielőtt elment, és meg is etette. Most mégis sírt. Nem volt ez hangos sírás, Balázs mégis úgy érezte, sohasem hallott még ilyen keserves panaszt.

— Miért sírsz? — kérdezte.

Válaszolni persze nem tudott a kicsi. És amíg Balázs a fejét törte, érezte, hogyan vésődnek a tenyerébe a körmei.

Véget akart vetni a sírásnak mindenáron; rá akart jönni az okára.

Vigyázva kiemelte az ágyacskájából Angélát, és a karjába vette.

— Ne sírj! — mondta, és fel-alá járkált vele a szobában.

— Ne sírj! Nincs semmi baj!

Angéla hüppögött még néhányat, aztán megnyugodott.

— Te még egészen kicsi vagy — mormolta Balázs —, de én vagyok a bátyád, és vigyázok rád!

Azzal kinyújtotta a lábát a műanyag táska után, és egyelőre bependerítette a heverő alá.

Fordította: KUN MAGDA

(JUTTA MODLER: *A béke otthon kezdődik* című kötetéből. Herder Kiadó, Bécs 1985)

EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

Ünnepidéző

TÁRSASJÁTÉK

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

MÁRCIUS 15.

ÚJÉV

ÁPRILIS 4.

HÚSVÉT

ÚTMUTATÓ A KÖVETKEZŐ OLDALON!

ÚTMUTATÓ

Ki ne örülne az ünnepeknek! Mindig tartogatnak valami izgalmas meglepetést. Jól esik várni őket, számolgatni, hányat alszunk még érkezésükig, jól esik ajándékokat készíteni.

Aztán elmúlik egy ünnep, és tudjuk, hogy egyszer, talán nem is olyan sokára megint jön egy másik, amely egészen másféle örömöket hoz. És ahogy múlnak a napok ünnepről ünnepre, egyszer csak eltelik egy esztendő: kezdődik minden elölről.

Játékunkon úgy követik egymást az ünnepek, mint az életünkben. Most éppen vége van egy évnek, idézd fel a legszebb ünnepeit!

Ezt a játékot ketten játszhatjátok. Az egyik játékosnak bekötik a szemét, a másik pedig hangosan mondja valamelyik ünnepnek a nevét, amelynek jelképét a játéktáblán látja. Az első játékos — az, akinek a szemét bekötötték — egy gombot csúsztatgat a táblán: igyekszik odajuttatni, ahol a megnevezett ünnep helyét sejti. Ha sikerül odatalálnia, elteheti a gombot, és a másik játékos következik. Az nyer, aki több gombot tudott összegyűjteni. Persze a szembekötősdi nem kötelező; gyorsabban megy a játék, ha csupán becsületesen behunyjátok a szemeteket.

Az egyik játékos mindig a sárga, a másik a rózsaszínű gombról induljon. Kellemes ünnepeket!

ÖCSI, BÁTYÓ *meg a* túl sok ajándék

Marék Veronika

VARGA PÉTER 4 éves rajza

Gyerekek!

Az idén is sokan fogtatok ásót-kapát, elvetettétek a nyakastök magját, és részt vettetek a kertészversenyen. Most az eredményről adunk hírt.

Tóth Ákos dunaújvárosi olvasónk — akinek ☐ a jele az óvodában — ezt üzente:

„Szívesen vettem részt a versenyen, kár hogy már vége. Annak örültem a legjobban, hogy kapálhattam, locsolhattam, és nekem termett a tök! Ha nagy leszek, biztos kertész leszek!"

Ákos tudja, hogy csak a verseny ért véget, a kertészkedés öröme megmarad! Persze tudjuk, hogy ezzel a munkával nemcsak öröm, hanem néha bosszúság, bánat is jár. *Kiss Anikó* jelentette Mélykútról: *„Nagyon nagy volt a hőség, és kétszer verte meg a jég a tököt."*

Az időjárás valóban mostohán bánt a növényeinkkel ezen a nyáron. A fényképek mégis azt mutatják, hogy a rendszeres locsolás, gyomlálás meghozta a gyümölcsét.

Meglepetések is születtek. A *Babarczi ikrek* ikertököt termeltek, *Kvassay Boglárka* pedig megtermelte az óvodai jelét, a ♡ -et.

KELLEI KRISZTINA, Ecser

NAGY TÍMEA, Berettyóújfalu

KÁLÓCZY VERA, Budapest

NÉMETH ANDREA, Vép

Az ügyes kertészek közül 500 gyereket jutalmaztunk. Az ajándékokat postán küldjük el.

A nagyság szerinti versenyben elsők lettek:

SÖVÉNY GERGŐ, Balatonakali
RÁCZ KLÁRA, Székesfehérvár
SZOBOSZLAI VIKTÓRIA, Komárom
BÁLÓ SÁNDOR, Battonya
NAGY ISTVÁN, Nádudvar
MAGYAR OLIVÉR és GERDA, Dunakiliti
NAGY TÜNDE, Magyarfalva
PAPP ANDREA és LÁSZLÓ, Sántos
SZŰCS LACI, Mezőtúr
TÓTH ÁDÁM, Karácsond

A mennyiségi versenyben fődíjat kaptak:

GYERKÓ VERONIKA és GÁBOR, Egervár
BIHARI TÜNDE, Füzesgyarmat
GYŐRFI HEDVIG, Mázaszászvár
LOVASI VIKTOR, Budapest
LISTÁR ISTVÁN, Sárkeresztes
KOMÓS ILDIKÓ, Királyegyháza
SERES MÓNIKA, Kiskunfélegyháza
MIKNYIK LACI, Kardos
MÓNUS LAJOS, Nádudvar
GRÓZINGER RENÁTA, Nagyrákos

Szeretnénk, ha a jövőben versenyen kívül is beszámolnátok néha arról, hogy mi mindent termeltek.

Dörmögőék

BÓDIS FRUZSINA, Budapest

HONT ÉVA, Budapest

URBÁN GABI és FRUZSI, Jászkisér

FODOR GABI, Hatvan

NAGY MELINDA, Cegléd

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK ÉS A JEGESMEDVE

— Azt álmodtam — mondja Bori —,
hogy kinézek ablakomon,
s hát, ott áll egy jegesmedve,
távoli, de kedves rokon.

— És? Mi történt? — kérdi Marci.
— Találkoztunk kint a kertben
— felel Borka. — Köszönt nékem,
ám én ekkor felébredtem.

KOLTAI ÉVA rajzai

Félrevonul a két fiú.
Marci így szól Bercihez:
— Meglephetnénk kishúgunkat.
Holnap nevenapja lesz.

Mi legyen a meglepetés?
— Gondolom, hogy szebb az ünnep
— töpreng Berci —, hogyha aznap
egy-egy álmunk teljesülhet.

Susmorog a két fiúbocs.
Igen korán kelnek másnap.
Ugrándozva örülnek az
éjszakai havazásnak.

Hógombócot gyúrnak, aztán
a gombócból nagyobb labdát,
a labdából óriás gömböt,
s kesztyűs manccsal formázgatják.

Kis széndarab? Jó lesz orrnak.
Két szem dió? Szemnek való.
Marci bekiált a házba:
— Bori! Bori! Ébredj! Hahó!

A mackólány ébredezik.
Kitárja a nagy ablakot,
s látja, hogy a két testvére
a frissen hullt hóban topog.

És még mit lát? Kint a kertben,
mintha *élő* alak lenne,
diószemmel, kormos orral
álldogál egy „jegesmedve".

Bori kiált: — A szép álom
teljesült... Ez jó dolog.
Formázzunk a „jeges" mellé
együtt három *hóbocsot!*

Találós kérdések

Télbe-nyárba
egy ruhába.
(Fenyőfa)

*

Van egy szolga —
míg munkáját elvégzi
magamagát megeszi.
(Gyertya)

*

Folyton-folyvást eszik,
soha jól nem lakik.
(Kemence)

Melyik a kakukktojás?

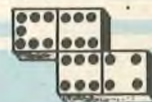
Nézd meg képünket! Ezek a tárgyak — egy kivételével — mind összeillenek. Miért tartoznak össze? Melyik nem illik közéjük? Rajzold le a jelét, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

Milyen mese jut eszedbe ezekről a képekről? Mondd el! Ha még nem ismered a mesét, kérd meg a felnőtteket, hogy meséljék el! Ezeken a képeken más történik, mint a mesében. Mi az?

A BUMMI c. NDK-beli gyermeklapból

KARÁCSONYI

Ilyenkor, karácsony előtt titokzatos kis csomagocskákat rejteget a család minden tagja. Te már tudod, hogy mivel leped meg szüleidet, testvéredet, nagyszüleidet, barátaidat? Ha még nem tudod, segítünk néhány ötlettel.

A papírcsipkéből készült tetőcserepek szélét *ne ragaszd le!*

A zöld kúpból úgy lesz fenyő, ha rárajzolod az ágakat, bevagdosod és felfelé hajlítod őket!

Ez a madár vattagömböcskéből készül. Színes papírból ragasztottunk rá szemet, csőrt, szárnyat és lábat. Hasonló módon sokféle más állat is készülhet színes vattagömbökből.

ÖTLETVÁSÁR

Illatszerboltban kaphatók azok a szép, színes vattagömböcskék, amelyekből — apró kiegészítőkkel — csinos kabalaállatkák készülhetnek. Tortapapírra van szükség a havas ház, a havas fenyő meg a fehér virág elkészítéséhez, és gyufaskatulya kell a térhatású ragasztott képekhez.

Ez a gyöngyös, kerek dísz a tartós tej dobozának ezüst színű belsejéből készül. Kettőt vágj ki, és ragaszd őket egymáshoz!

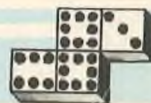
Ennek a madárnak a teste színes papír vagy filc, két szárnya pedig aranypapírral bevont dió. A szeme gyöngyszem vagy csupán egy kerek lyukacska, amely a farktollain is megismétlődik. Kösd át a madarat színes szalaggal és akaszd a fára! Nagyon csinos dísz!

KOLTAI ÉVA rajzai

Barlangposta

Kiss Lacikától, Szajláról

Nagy Istvánkától, Budapestről

Radics Boglárkától, Paksról

Kenéz Adriennétől Kisvárdáról

Ujhelyi Gergelytől, Algériából

Balatonyi Hajnalkától Pécsről

Swierkiewicz Árontól, Budapestről

Egykettőre itt lesz a várva várt karácsony. Leveleitekből ilyen aláírásokkal kerülnek elő a rajzok, hajtogatások, ragasztások, sókerámiák:

Nagy fát kell feldíszítenünk, hogy minden ráférhessen, amit küldtetek. Kaptunk az ajándékok között tökbabát, terményképeket, kottákat, megzenésített verseket is, amelyeket ti készítettetek. Nagyon örülünk ezeknek az ajándékoknak, mert sokkal több szeretet van bennük, mint a vásárolt tárgyakban.

Vidám ünnepeket, boldog új évet kívánunk minden olvasónknak!

Dörmögőék

MÁTÉ CSABA budapesti olvasónk rajza

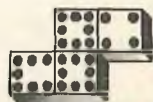
Októberi rejtvényeink helyes megfejtése:

Az összekevert színes lapocskák között *három kerek, három háromszögű és két négyzet alakú volt.*

A képen *négy fát láthattatok* az út bal oldalán, ezeket rajzolták egy tájképre, akik jól oldották meg a feladatot.

Jutalmat kaptak:

Dúll Kata, Budapest
Fazekas Beáta, Budapest
Fazekas Anita, Budapest
Fechtel Kamilla, Munkács
Földes Veronika, Budapest
Hajnal Melinda, Levelek
Hocza Viktor, Miskolc
Kóczián Ágnes, Jászszentandrás
Kovács István, Debrecen
Lorschy Bence, Budapest
Martinov Iván, Budapest
Molnár Éva, Csepreg
Orbán Viktor, Nagykanizsa
Seprényi Attila, Debrecen
Serfőző Judit, Hajdúszoboszló
Serfőző Ágnes, Hajdúszoboszló
Swiderski Erika, Budapest
Szabó Anikó, Mezőgyán
Szekér György, Répcelak
Székely András, Veszprém
Szolóczki Bálint, Budapest
Szőllős Péter, Budapest
Szőllős Eszter, Budapest
Takács Nóra, Budapest
Török Antal, Mezőtúr
Irányi úti Kisegítő Iskola 2. napközis csoportja, Budapest
Napközi Otthonos Óvoda középső csoportja, Beremend
Általános Iskola 2. osztálya, Lovasberény

Kifordítom, befordítom...

Kifordítom, befordítom,
mégis bunda a bunda.
Hej, bunda a bunda,
juhászbunda a bunda,
mégis bunda a bunda!

Leterítem a bundámat,
mégis bunda a bunda.
Hej, bunda a bunda,
juhászbunda a bunda,
mégis bunda a bunda!

Ha megázik is a bunda,
mégis bunda a bunda.
Hej, bunda a bunda,
juhászbunda a bunda,
mégis bunda a bunda!

Ha rongyos is az a bunda,
mégis bunda a bunda.
Hej, bunda a bunda,
juhászbunda a bunda,
mégis bunda a bunda!

Magyar népköltés